UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXII.

Anni Cisterciensis Februarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45295

Visual Library

ANNI CISTERCIENSIS FEBRUARIUS.

I. *Februarij Calendæ.*

ANCTE JOANNES: ſanctiſſimi BERNARDI diſcipule: cui propter futurę ſãctitatis ſpecimina, dignus es viſus, quem in Britanniam mitteret, ad conſtruenda & gubernãda plura monaſteria. At cùm poſt paucorum annorum præfecturam, negotiorum tædio, & vitæ arctioris deſiderio eremum petijſſes; ab eodem longa epiſtola reductus, tuíſque reſtitutus es. Idem verò fuiſſe de te Divinæ Providentiæ, & BERNARDI judicium: ut nempe alijs præeſſes, ac prodeſſes: ex eo patuit, quòd non longè à reditu ad Epiſcopatum Alethenſem fueris promotus. Hic depravatos cleri, populíque mores ad meliorem

Floruit anno 1130.

orem normam revocare allaboranti, graves obstitere difficultates: quas tamen infracto animo, & ubere tandem fructu perrumpens, laboriosam vitam in mortis beatæ requiem transmutasti. Cujus Corpus post aliquot ab obitu annos, ob prodigiorum frequentiam ex umbra tumuli ad lucem honoratioris loci sublevatum; & plebis venerationi intrà *craticulas*, seu cancellos Templi expositum, celebre nomen tibi sancti Joannis *de Craticula* peperit. *Feliciores nunc prospicis per cancellos in has terras, patriæ immortalis æternus civis. En ego extra illos positus, & admitti sperans ac suspirans tuam opem imploro. Esto mihi Joannes; id est juxta dulce nominis etymon, gratiosus, pius, misericors: & fac, ut mihi morienti pateant illi (ô felices!) cœlorum cancelli.*

S. Joãnes cur dictus de Craticula?

Joãnis etymõ.

Circa annum 1300.

B. ELA, Comitissa Sarisburiensis in Anglia: Quæ in cultum Virginis Matris à matris ubere propensa, totum hoc Universum optabas converti in linguas, ejusdem Augustæ præconia sinè intermissione celebraturas. Ad quas quodammodo coëmendas, mox ut per ætatem licuit, omnem dotem liberaliter impendisti, constructo Lacokensi monasterio, traditóque Cisterciensis Instituti (MARIÆ ab origine

Pius in B. V. amor.

gine ſua mancipati) Virginibus; votū tuum per diuturnam devotionem, donec infanda hæreſis imponat ſilentium, impleturis. Ac ne Virginem omni laude digniſſimam alienis ſolummodò labijs honorares, te ſacro illi choro adjunxiſti. Ubi quanquam genus, Fundationis immortale beneficium, & ornamenta virtutum, tibi principem locum offerrent; vix tamen aliud & munus & nomen, quàm humilis ancillæ admiſiſti: non ignara; tunc ſummum nobilitatis obtineri faſtigiū, cùm virtus ad imam humilitatis radicem deſcenderit. *Quidquid in univerſa rerum natura ſummum eſt; incitamentum eſt ad amplectendam animi demiſſionem. Exemplum, Sapientia DEI Incarnata. quid ſublimius? Præmium, cœlum; quid altius? ejus poſſeſſio, æternitas; quid majus? patientia (ſi quā continet) momentum: quid brevius? Doce me ſeriò iſta perpendere, & quòd non otioſè illa legerim, opere demonſtrare.*

Animi demiſſio

Humilitatis incitamēta.

S. BERNARDUS, *ſerm. 47 in Cant.*

Quis juſtus, niſi humilis? Nam cùm ſe manibus Baptiſtæ ſervi Dominus inclinaret, & ille expaveſceret majeſtatem: Sine, *inquit:* ſic enim decet

Juſtitię perfectio eſt humilitas.

cet nos implere omnem justitiã: *consummationem profectò justitiæ in humilitatis perfectione constituens.*

)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)

2 *Februarij.* 4 *Nonas.*

Passi circa annum 1480.

SAncti Martyres NOVÆ-VALLIS in Suecia; quos ipso Purificationis Marianæ Festo, post Missarum solennia, Christiernus, impius Danorum Rex comprehensos, diverso suppliciorum genere, in odium Fidei Catholicę affecit: quibusdam in præterlabentem fluvium projectis: alijs ferro crudeliter enecatis. Cúmque Abbas ex aquis natando evasisset; à superveniente eorundem carnificum turma multis vulneribus confossus, atque in flumen præcipitatus, gloriosam Martyrij palmam unà cum filijs reportavit. *In vestra est potestate, vestros nunc in cælo triumphos novis augere victorijs: si nimirum mihi (quod supplex rogo) in prælijs contra humanæ salutis hostem vestrorum meritorum subsidia præbeatis. Immanis bellua est ille hostis antiquus: fugatur, licèt erubescere nesciat, sanguine Martyrũ.*

Victoria de hoste.

Floruit anno 1586.

B. IGNATI; monache Morerolæ in Hispania: cujus sanctimonia ad emeritam usque senectutem soli DEO cogni-

cognita, tandem in mortis janua per geminum prodigium orbi innotuit. Cùm enim placidè piéque exſpiraſſes; jámque feretro impoſitus tumulum expectares; ſubitò ad vitam revocatus, in hæc ferè verba ad circumſtantes, rei novitate attonitos, prorupiſti. O quàm nobilem, inquiebas, quàm pulchram, fratres, hodie inſpexi ſcenam! Ne tædeat vos laboris, quem toleratis, momentanei, quo tam longam, tam immenſæ dulcedinis requiem comparatis. O quàm gaudebunt oculi veſtri de præteritis aliquãdo vigilijs, cùm incomparabilem illam Divinæ majeſtatis, & Electorum gloriam intuebuntur! Ne ſint gravia vobis modò jejunia; manet vos menſa, ô quantis delicijs affluens! Durate, preſtò eſt vobis potentiſſima MARIÆ, Patronæ noſtræ manus. Hujus ſuaviſſimam vocem audire merui; ſecurè promittentis; vos omnes, & quotquot Ciſtercienſis monachi nomen non nimis indignè ferant, ſibi eidem curæ futuros, cui ſit matri tenerrimè amanti unicus filius. Hæc pauca vobis nunciare juſſus ſum: valete. Quibus dictis denuo clauſiſti oculos mundo, ut cœlo aperires. Hoc è cœlo prodigium: alterum terra dedit: quæ quaſi puriſſimæ corporis tui glebæ

Mortuus redit ad vitam:

mira refert.

glebæ ſibi conjungendæ avida, procul à ſepulchro, quod fratres effoderant, ſe ſponte ponè templi parietem aperuit: ſeu fortè id obſequij cœleſtes Genij, tanquam ſuo jam civi, præſtitêre. *Revoca ad vitam heu ſæpe in peccatis emortuam animam meam: effice me ſolicitum de illa tam gravis momenti hora. Doce me vigilare ſemper, ne ulla hora me imparatum inveniat.*

S. BERNARDUS, ſer. 28. de divers.

Preparatio ad regnum DEI.

Dignum valde eſt, & omnino exigit ratio æquitatis: ut quibus à conſtitutione mundi regnum paratur, ipſi etiam regno parare ſe non negligant: ne parato regno inveniantur forſitan, qui regnaturi erant, imparati.

(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(❁)(

3 Februarij. 3 Nonas.

Obijt anno 1223.

B. HELINANDE: qui unà cum literis imbibito vanitatis amore, aliquamdiu publicum hiſtrionem egiſti. Mundum nempe ludebas: qui ne tibi pro more ſuo tandem irreparabili damno illuderet; in monaſterio Frigidi Montis mimicam cucullam in monachalem convertiſti: tragœdias deinceps pro cothurno daturus, ſed quibus cœli-

cœlites applaudant. Sanè quàm dextrè olim in theatro Roscij, tam scitè in claustro Religiosi personam sustinebas. Et rem seriò agi, indicabant perennes lachrymæ, & cruda semper à flagris vulnera. Gemitus interpolabat lectio vel commētatio sacra: cujus insigne monumentum posteris præter alia reliquisti, Historiam à condito mundo ad tua usque tempora deductam. Hinc summorum virorum gratia florebas: sed apud DEUM majore; qui te signis prodigiosis ac sanctitatis fama celebrem ad cœlos evocavit. *Etiam in libro memoriæ meæ historiam scribe; non jam de rebus præteritis, sed novissimis. Legam & relegam, imminentem in singula momenta mortem: aspiciam tremendum Judicem, de quolibet verbo otioso ratiocinia exposcentem &c. Docebit utique liber iste præ cunctis alijs, historiæ scopum, qui est: rectè vivere.*

Scriptis claret.

Utilis historia de 4 Novissimis

B. PETRE: qui in monasterio Dunensi Prior constitutus tuæ curæ commissos exemplo & adhortatione ad magnam perfectionem deduxisti: id inter præcipuas curas ponens, ut instillares omnibus dignum suo Instituto amoris affectum erga Virginem Matrem. Cujus favores ut non rarò per vitam, ita vel maximè circa finem expertus

Obijt anno 1465.

Moribũdum Maria cõsolatur.

pertus es; ab ea de migrationis hora præmonitus, & in ipsa lucta per ejus præsentiam recreatus. Et erat verè migrationis, non mortis illa species; dum sensus, ut erant ad despoticum Rationis imperium assueti, non priùs officium deseruêre, quàm missione à te pro arbitratu accepta. Extrema enim illa hora appetente, totam Congregationem convocasti; suavi oratione datis olim monitis epilogum imponens. Ac dum illi inceptam à te Antiphonam, *O Intemerata*, cantando prosequebantur, exultantem spiritum emisisti.

Cantãs moritur

Spes salutis Maria.

Actum est de mea salute, si spes, & fiducia mea in Refugium peccatorum Mariam me destituat. Quod ut fieri non posse securè credam, confirmant me innumera, quæ ab omnibus retro sæculis erexit, Misericordiæ suæ trophæa. Sed ut ad ea fortaße non respiciam, fiduciam excitabit vel unus

S. BERNARDUS, *ser. 2. de Pentec.*

Totius Universi salus Maria.

Ad Mariam, sicut ad medium, sicut ad Arcam Dei, sicut ad rerum causam, sicut ad negotium sæculorum, respiciunt, & qui in cœlo habitant, & qui in inferno, & qui nos præceßerunt, & nos, qui sumus, & qui sequentur

quentur, & nati natorum, & qui nascentur ab ipsis. Illi qui sunt in cęlo, ut resarciantur; & qui in inferno, ut eripiantur: qui præcesserunt, ut prophetæ fideles inveniantur: qui sequuntur, ut glorificentur.

)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)

Obijt anno 1201.

4 Februarij. Pridie Nonas.

B. CHRISTIANE: qui ut lubricæ juventutis tuæ delicta seriò deplorares; celebri pœnitentium palæstræ, monasterio Heisterbacensi te inclusisti. Ubi corporis vires fervori spiritûs longè impares te mox destituissent, nisi suppetias cœlum tulisset, & cum doloribus alternasset solatia. Consueta orationis protelatione lassatum caput aliquando in Ecclesia super altaris pedem reclinans obdormieras; cum adfuit illico Salus infirmorum Maria, & unà cum dolore somnum discussit. Subtractũ per aliquod tempus donum lachrymarum cùm multis precibus à DEO frustra repeteres; devoto tandem S. Crucis osculo recuperasti. Quando te corporis debilitas à consortio Psallentium excludebat; spiritu tamen ijsdem

ægrum sanat B. Virgo.

donum lachrymarum recipit.

videt in choro Angelos:

dem junctus multoties Angelos, & ipsum Angelorum Regem Christum in Oratorio præsentes observasti. Miræ præter hæc suavitatis odor te ad patientiam indefessam excitabat, quem manus tuæ exhalabant, balsamo myrrhæ permixto non absimilem: cùm alioquin diu decumbentibus fœtor ex pigro aëre, & corruptis humoribus ortus, non modicum utique gravamen afferre soleat. Morborum denique perpetua conflictatione quassatus, cùm non siccis à DEO suspirijs peteres exsolvi de hujus exilij vinculis: Diva Agatha te per visum ad perseverantiam cohortata, promisit intrà sexaginta dies libertatem; nec sine ingenti merito transigendos: utpote illorum quolibet ad integri anni meritum computando: quorum ex condicto ultimus fuit ejusdem Sanctæ pervigilium, in quo piè obdormisti; diem festivum, eúmq; æternum in altero orbe celebraturus. *Immensum est nempe lucrum Patientiæ; ubi momentum transvolans compensatur pondere totius æternitatis; punctum subitò evanescentis horulæ, circumferentiâ tam amplâ, quæ ne ipsum incomprehensibilem Deum excludit. Doce me hæc duo opposita (ut juxta se posita, magis elucescãt) ad Rationis trutinam sæpiùs revocare: ut si cen-*

odorem myrrhę manus spargũt

60 dies, pro 60 annis cõputãtur.

Ingens lucrum ex Patientia.

si centum alia motiva mihi patientiæ amorem non pariant, id præstet lucri tam luculenti cupido.

Alter B. CHRISTIANE: cujus in pueritia simplicitas, veluti ætati illi congrua virtus; ita secuturę sanctimoniæ quidam phosphorus fuit, deinceps miras actiones tuas illustraturus. Radiorum primitias vibrasti in tenebrarum principem; qui cùm tibi jam adolescenti, nudæ mulieris, in tergum tuum insilientis phantasmate illuderet; simplicis patientiæ umbone, validum licèt impetum elusisti. In sacerdotum numerum relatus, dum ad Ecclesiam properares, ut Sacrum in D. Magdalenæ honorem faceres; viam verò intermedius torrens, præter morem aquis tumidus, occluderet; Sancta illa te unà cum equo ad alterum litus transportavit; ac spectari se voluit sacrificio tuo præsentem: ædituo rem insolitam inter pium tremorem obstupescente. Utcunque autem simplex tibi animus fuerit; eò tamen sese porrexit; ut videres, in mundi procellis salutem tuam periclitari. Illam proinde claustro Hemmenrodensi texisti. Ubi ille, cujus sermocinatio cum simplicibus, multâ te gratiâ fuit dignatus; per varia ostenta tibi manifestans; quem locum obtinerent

Floruit circa annum 1218.

à dæmone infestatur:

Divinitùs torrentem superat

rent apud DEUM vel tua, vel aliorum merita. Quotidianum orationis statutæ pensum intensissima devotione persolvere solebas: cùmque te ultima fatalis infirmitas à pia consuetudine quadam die impedivisset; & intermissa sub crepusculum resarcire tentares: se tibi sociam adjunxit Virgo Mater, cucullâ monachali vestita, ac alternatim psalmorum versiculos reddendo, preces tecum ad finem usque deduxit: substitutura mox cœlestes choraulas; quibuscum inter sidera feliciorem psalmodiam æternùm pangeres. *Quàm devota, quàm amore Divino ignea fuerit illa oratio tua in tali consortio! Ora amabilissimam Virginem; ut & me orantem, maximè in precibus ad ejus cultum spectãtibus juvet. Doceat illa me orare, prout novit; Deo sibique placere, & expedire saluti animæ meæ.*

B. Virgo cum eo psallit.

Oratio.

S. BERNARDUS, *serm. 86. in Cant.*

Non rectè oras, si orando, præter Verbum aliquid quæras; quoniam in ipso sunt omnia. Ibi remedium vulnerum; ibi subsidia necessitatum: ibi deniq, quidquid accipere, vel habere hominibus expedit, quidquid decet, quidquid oportet.

Oranti quid sit quærendum.

5 Fe-

5 Februarij. Nonis.

B. ALEXANDER: qui ut te conformares sapientissimo consilio S. Legislatoris Benedicti, censentis, inter monachorum genera fortissimum esse Cœnobiticum; diu habitatam in summo rigore eremum ejusdem Patriarchę Legibus sub Reformatione Cisterciensi subjecisti. Convocatis itaque solitudinis tuæ consortibus ad Belli locum, Abbatiali solicitudine aliquamdiu sanctissimè præfuisti: sed pristini secessûs amore; ac parando expeditiori ad cœlum tramiti, præfecturam; nec multo pòst vitam exuisti. *Longum illud iter æternitatis ingressuro quàm onerosi sint peccatorum compedes, non ignoras, ô beate. Tu illos nunc tuis precibus dissolve: ne me tunc premant, cùm vinculum corporis, & animæ mors dissolvet.*

Floruit anno 1137.

Peccati vincula

B. ALEIDIS, morum sanctitate, & prudentiæ laude clarissima: dulciter à DEO in benedictionibus præventa: cujus amore mundum cum suis ineptijs contemnens, tyrocinium virtutum subijsti apud Cistercienses virgines in Westphalia. Ubi pari progressu annis, sanctimonia, dignitate, ac cœlestibus

Circa annum 1190.

Evcharistiæ amorosa susceptio.

donis crevisti. In susceptione Sacrosancti Corporis Dominici, inexplicabilis te inundabat dulcedo: ita ut plerunque extra sensus corporeos abducta; & vultu quidpiam supra humanam sortem spirante hilaris; sacros divini Sponsi amplexus intrà cordis penetralia experireris: ad quos tandem post multa patrata miracula migrasti.

SS. Evcharistiæ sūptio:

Precare amantissimum Sponsum tuum; ut quotiescunque ad sacrosanctam ejus mensam accedo, Divina sua me gratia prævenias; cor meum emundet; ac illis charismatibus repleat, quorum inexhaustum fontem esse voluit hunc cibum Angelicum.

S. BERNARDUS, ser. 1. in Cœna Do.

Ejusdē effectus

Confidite; quia & in hoc gratia subvenit: & ut securi sitis; Sacramenti Dominici Corporis & Sanguinis pretiosi investituram habetis. Duo enim illud Sacramentum operatur in nobis: ut videlicet & sensum minuat in minimis; & in gravioribus peccatis tollat omnino consensum.

6 Febru-

6 Februarij. 8 Idus.

B. GUARINE: qui à juventute pericula mundi fugiens, inter alpes militiæ Benedictinæ nomen dedisti. in qua tam strenuè progressus es; ut cùm præter eruditionem summæ in te virtutes elucescerent, è gregario milite in Ducem cooptatus fueris. Crevit cum honore insatiabilis ardor, semper in melius proficiendi; quem postquam tui quoque ex te hausêre: communi S. Regulæ observantia non contentus; urgente desiderio altioris in perfectione gradûs, Cœnobium tuum sacræ Congregationi Cisterciensi, sub cura, & directione Melliflui P. BERNARDI, inseruisti. Quod tuum laudabile factum sanctus Doctor, inter alia tua encomia, his verbis deprædicat. [Unde, inquit, tantus ardor renovandi Ordinis; nisi ex renovatione mentis? Sic bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bona: sic arbor bona bonos fructus facit. Primi, & purissimi fructus tui. Sed quænam arbor hos protulit, nisi puritas cordis?... Jam seni requies, jam corona debebatur emerito. Et ecce, tanquam novus Christi miles,

Electus anno 1138.

Cisterciensibus se aggregat.

à S. Bernardo laudatur.

nova iterum tibi excitas bella: provocas adversarium, & rem fortium præsumis, fessus senex. Vincit annos animus; & frigente jam corpore, fervet sanctum in corde desiderium.&c.] Nec solum habuisti BERNARDUM tuæ sanctimonię admiratorem. Nam paucis post susceptum Cistercium annis te Sedunensis Ecclesia ad suam cathedrã rapuit. Quam dignitatem veluti ad solum BERNARDI imperium admisisti: ita per ea virtutum ornamenta administrasti, quæ Præsulem omnibus numeris absolutum condecorant. In apice tandem ætatis & meritorum assumptus es ad recipiendam Bono Pastori debitam in cœlis mercedem.

Ovis audiat vocem pastoris.

Errantem me, sicut ovis quæ perijt, rogo ad virtutum pascua reduc: fac, ut vocem Pastoris Boni Jesu mei audiens, per omnia sequar: ne me errantem deprehendat lupus infernalis: sed tandem inter oves electas audiam suavissimam Pastoris vocem: Venite Benedicti &c.

S. BERNARDUS, serm. de trip. jud.

Providentes bona, non tantùm coram Deo, sed etiam coram hominibus. Tribus siquidem modis bona providemus coram hominibus: id est habitu, actione

one, sermone. Habitu, ne sit notabilis; actione, ne sit reprehensibilis; sermone, ne sit contemptibilis.

(❋)(❋)(❋)(❋)S(❋)(❋)(❋)

7 *Februarij.* 7 *Idus.*

B. NIVARDE, Magni Patriarchæ BERNARDI frater sanguine, Religione fili: qui à sancta parente tua in ipso vitæ exordio Divinæ tutelæ donatus & consecratus, innocentissimè primos pueritię años percurristi. Cùm reliqui fratres tui BERNARDO duce Cistercium properantes, tibi uni paternæ hereditatis bona se relinquere dicerent; minimè pueriliter ijsdem respondisti: Non ex æquo dividi assem; dum illi cœlum raperent, te terræ scriberent heredem. Quare hac sorte nequaquam contentus, mox ut per ætatem licuit, fratres secutus, eos sublimis sanctimoniæ spiritus à BERNARDO imbibisti; qui deinde totam Hispaniam impleverunt. Æterna virtutum tuarum monumenta istis adhuc temporibus splendescunt: præsertim in augustissimo de Spina monasterio: in quo, juxta sanctissimi germani vaticinium, corporis mortalis sarcinam deposuisti. *Tangatur*

Floruit anno 1160.

sapiens pueri dictum

cor tuum piissimum fraterno commiserationis affectu, erga me indignissimum licèt fratrem tuum, & filium Bernardi: & qui jam securè gaudes ea, quam elegisti, hereditate; me virtute ex alto confortа: ut ad eandem per tua vestigia pertingam.

Heredi-tas cęli.

Circa annum 1200.

B. REYNERI: qui susceptis aliquot ex sancto matrimonio liberis, decedente uxore, Villarij inter humiles conversos nulla non austeritate & cruciatu carnem spiritui subjugabas. Quæ pietas, quàm accepta DEO fuerit, uni ex filijs tuis cœlesti oraculo fuit manifestatum. Quòd nimirum lachrymis tuis animam ad tam nitidum candorem emundaveris; ut absq; ullo flammarum piacularium impedimento, recto ad cœlum itinere sis perrecturus.

Lachrymarum efficacia.

Aperi hunc in me saluberrimum lachrymarum fontem: fluat perenniter hoc necessarium conscientiæ meæ, sordibus plenæ, lavacrum: nec permitte, ut ultrà committam aliquid lachrymis dignum.

Lachrymarum lavacrũ

S. BERNARDUS, ser. 45. de divers.

Conscientiam bonam faciunt duo: Pœnitentia, & Continentia. Quando scilicet per pœnitentiam peccata commissa punimus; & per continentiam deinceps punienda non committimus.

Conscientia bona.

8 Febru-

8 *Februarij*. 6 *Idus*.

B. VINCENTI, Archiepiscope Cracoviensis; sinè adulationis periculo honorande titulo Illustrissimi. Eras enim largus in pauperes, quibus per modum patrimonij in usum cedebant Cathedræ tuæ proventus: pius in DEUM; cujus Aras & templa sumptuosissimè exornasti: solicitus de subditorum salute; quos ad sectandam justitiam Christianam, verbo, & exemplo excitasti. Peracto decennio, sæcularium negotiorum satur, abdicata dignitate, emeritum vitę clarissimæ cursum in Cœnobio Andreoviensi, Cistercienses inter monachos consummare decrevisti. Ubi tui abnegatione, atque alijs heroicarum virtutum actibus perfectissimum quemque superans; non solùm in vivis multa edidisti miracula: sed hisce adhuc temporibus sepulchrum tuum efficis gloriosum prodigijs. Ita ut in dies Curiæ Romanæ expectetur Decretum, quo solenni ritu Sanctorum Albo inseraris. *Effice tuis pro me precibus, ut nomen meũ albo electorum maneat inscriptum: & quamvis illud peccata mea fortè expunxerint; exorabilis*

Obijt anno 1206.

Pietas illustris.

Episcopum exuit, ac monachum induit.

lis tamen est illa Curia cœlestis, ut si suspiria pœnitentis promoveat deprecatio Justi, me in gradum pristinum benignè restituat.

Vixit circa ã. 1208.

B. PAVO: qui in ætate puerili solum paternum relinquens, conversorum habitum (etsi te generis non vilis origo ad altiora vocaret) in Cisterciensi monasterio de Luka in Saxonia suscepisti. Ubi cùm nulla re magis delectareris, quàm statui illi congruis, demissionē nempe & contemptum parientibus laboribus; insignem humilitatis & obedientiæ thesaurum collegisti: quo dives; & gratia præveniente de conscientiæ puritate securus, hilari ac subridente vultu, præsente cœlitum non parvo numero, cum morte congressus es. *Innocentiæ tuæ beneficium fuit mors tam læta & felix. Excidi ego, heu! miser de hac felicitate. In cujus tamen vicem quia naufrago mihi tabulam pœnitentiæ offert Divina Bonitas; fac, ut illam modò, dum tempus est miserendi, forti animo apprehendam.*

Mors læta.

Tabula pœnitentiæ.

S. BERNARDUS, *serm. 40. de divers.*

Spes salutis ab innocētia, & pœnitentia.

Scimus, Domine Jesu, non privabis bonis eos, qui ambulant in innocentia: sed nec illos, qui ambulant in pœnitentia. Quia enim peccatum non fecit

fecit nisi unus; beatus vir tamen, cui non imputavit Dominus peccatum. Omne, quod ipse mihi non impuiare decreverit, fit, quasi non fuerit.

(✻)(✻)(✻)S(✻)(✻)(✻)(✻)

9 Februarij. 5 Idus.

S. GILBERTE, qui sanctimonię semina à magno Magistro BERNARDO accepta, in Angliam tuam transportans, ad tam uberes fructus produxisti: ut humanæ sortis communes metas transgressus, proximè ad Angelicam vivendi normam accesseris. Præter herbas enim, eásque vix nisi insulsas, nullum aliud ciborum genus admittebas. Ut corpus se ad laborem, non ad quietem natum agnosceret; illud continua gestatione cilicij admonebas vigilantiæ; quam ab eo etiam nocturnæ quietis tempore exigebas; solitus noctes totas precando consumere: aut si aliud imperasset legis impatiens naturæ necessitas, stando, sedendóve somnum libare potiùs, ac pati, quàm capere. Morbis intereà, ventis, & igni pro arbitratu leges dicebas: at non persecutionum procellis, in te non semel cum impetu irruenti-

Obijt anno 1190.

Admirabilis potiùs quàm imitabilis vitæ rigor.

Adversitatũ toleran tia.

bus. Sed eas instar carbasorum amplo patientiæ sinu excipiebas; non ut navim magnanimæ mentis everterent; sed ipsa agitatione altiùs in via perfectionis proveherent. Tandem ætate ultra centum annos producta, modo lampadis, oleo deficiente, exspirantis, vivere desijsti: Instituti tui æmulatoribus plusquàm septingentis, & de altero sexu non minus mille, sub Gilbertinorum appellatione relictis. *Utinam de ardente fervore tuo flammam vel modicam conciperet animus meus, quæ meam in prosequendo perfectionis itinere desidiam excitaret! Ecce! aptam amori tuo, quo omnes juvabas, materiam. Trado tibi cor meum: tu illud in eam formam transfunde, quam scis Deo quammaximè placere.*

Ordo Gilbertinorũ.

Fervor in via perfectionis.

Sancti Martyres, qui in cœnobio CELLÆ MARIÆ in Germania ab Hussitis in odium Religionis atrociter manibus pedibúsque truncati, victoriosas animas, inter acerbissimos dolores transmisistis in cœlum. *Induite me invicto robore vestro; ut sicut vos de Fidei hostibus triumphastis; ita ego de salutis meæ inimicis, mundo, carne, & dæmone; tot numerem victorias, quot illi pugnas cient. Docete me in illos stringere fortissima pœnitentiæ arma: eodem ictu illos stravero, quo ego pœnitentiæ victima cadam.*

Passi anno 1417.

Hostes animæ.

S. BER-

S. BERNARDUS, *ser. 5. de divers.*

Ecce! quid loquitur Deus? Agite, inquit, pœnitentiã. Et dissimulant multi, & continent aures suas, & dicunt: Durus est hic sermo. Non sic, impij, non sic dissimulare poteritis; cùm sonabit asperum illud verbum, & auditio mala: Ite maledicti in ignem æternum.

Pœnitentia non est dissimulanda.

(✻)(✻(✻)(✻)§(✻)(✻)(✻)

10 *Februarij.* 4 *Idus.*

S. GUILIELME, nobile triumphorum BERNARDI, Libertatis Ecclesiasticæ Vindicis, trophæum: qui postquam te Ducem Aquitania, non tam prefecturę quàm scelerum potentiâ eminentem aspexit; & in schismate Petri Antipapæ Ecclesia persecutorem, diu ad omnia monita obstinatum: tandem melliflua Apis nostra, ipso DEO armata, tam valido ictu superbiam tuam prostravit; ut tuo casu totam Aquitaniam ad Innocentij Pontificis venerationem erexeris. Exinde spreta mundi vanitate, varias peregrinationes ad Limina Apostolorum ac Palęstinam suscepisti. Atque ut anteactæ

Conversus anno 1135.

vitæ infamiam publicâ pœnitentiâ redimeres; loricâ & catenis ferro gravibus nudum corpus constrinxisti: ijsdem scilicet armis castigans flagitia, quibus illa quondam propugnabas. Quod vivendi genus, licèt asperrimũ, non defuere, qui æmularentur. His leges ad normam Cisterciensium condidisti; ac denique in summo sanctimoniæ & ætatis apice, post edita plura miracula, sancto fine quievisti. *Utinam & ego, ceu tu factitare solebas, interiores mentis oculos sæpiùs immitterem in formidabilem illam æternitatis abyssum; & contemplarer horrenda flammarum infernaliũ tormenta, vel uni letali noxæ in pœnã ardentia! Tam avidè procul dubio tuam loricam sibi indueret petulans caro, quàm trepidè nunc horret spinosum (at olim quàm optabile!) pœnitentiæ nomen.*

Loricâ se vestit

Ordin ẽ instituit.

Inferni memoria excitat ad pœnitentiã.

B. ROGERI: quem ex Anglia in Galliam perduxit celeberrima sanctitatis fama, quo tunc S. Stephanus Abbas Cistercij florebat. Sub cujus instructione brevi ex tyrone formatus in magistrum, ad Loci-Regij condendam Abbatiam missus es. Ubi sanctitate tua latiùs innotescente, novæ coloniæ Esslantium emissæ præfectus, non virtutum duntaxat, sed etiam prodigiorum copiâ inclaruisti. Solo enim faustæ pre-

Floruit circa annum 1148.

precationis munere, & aquæ ſaporem vini, & homini moribundo ſoſpitatem donaſti. Aliquando in fluvium delapſus, ſicco veſtigio exiviſti incolumis: librum itidem undis hauſtum, eduxiſti illæſum. Infirmus piſcem ex fontis labro, aliàs piſcibus vacuo deprompſiſti, quo te reficeres. Annulum cujuſdam digito ita inhærentem, ut ſinè inciſione periculoſa abſtrahi non valeret, tu abſque doloris ullo ſenſu amoviſti. Sed quas ab alijs prohibuiſti ærumnas, in teipſum devolvens; egeſtatem, frigus, nuditatem, famem, & alias id genus afflictiones, eo mentis gaudio excipiebas, quo alij oppoſita his cruciatibus quærunt carnis fomenta. Supervixit morti ſalutis ferax illa manus; etiam ex tumulo febri laborantibus frequens auxilium porrigere ſolita. *Depelle ex corde meo febrim malignam frigidi torporis, qui Divini amoris ignem ſuo gelu ſuffocat. Redde animæ meæ hunc verè vitalem calorem: ita ut ſpirare, cogitare, loqui, & agere meum, ſit continuum amare Deum ſuper omnia.*

Miraculapatrat.

Patienter tolerat afflictiones.

Amor DEI.

B. GUILIELME, Olivetani monaſterij fundator: qui cœleſti inſpiratione admonitus, adoleſcens eremum petijſti: ubi frequenter à Chriſto, ejúſque glorioſa Matre viſitatus, vitam ut

Obijt anno 1240.

ab

ab hominum consortio remotam; ita Angelis vicinam duxisti. Media hieme rigescente cœlo, collo tenus te per aliquot horas stagno immergebas; calorem non aliunde quærens, quo vestes siccarentur, quàm ex oratione; cui post balneum illud incumbebas. Paris inclementiæ labor fuit; quo grandia saxorum pondera ad monasterij structuram comportabas: ex quo licèt corporis artus adeò attriveris; ut instar quadrupedis humi repere cogereris: mente tamen erecta stantem dæmones experiebantur; quos precibus tuis, velut fulmine proturbabas. Ad optatum finem perducto monasterij ædificio; te Instituto Cisterciensi mancipasti; introductis in tuos labores Virginibus, qui sub ijsdem legibus Domino famularentur. *Doce me etiam fortiter uti orationis clypeo contra dæmonum infestationes. Adde tepidis meis precibus devotionis tuæ fulmina, quibus in fugam perpetuam actus infernalis inimicus ad me, præsertim in hora mortis, non præsumat accedere.*

Dirè se affligit.

dæmoni formidabilis

Oratio.

S. BERNARDUS, *serm. 5. in Quadr.*

Pro necessitatibus animæ orandum est nobis frequentiùs & ferventiùs; id est, pro obtinēda gratia Dei, animæq; virtutibus

Quid in oratione petēdum.

tutibus. Sic & pro vita æterna tota pietate, & toto nobis orandum est desiderio; ubi nimirum corporis & animæ plena & perfecta sit beatitudo.

(✻)(✻)(✻)(✻)S(✻)(✻)(✻)

11 *Februarij.* 3 *Idus.*

B. NICOLAE; Igniacensis cœnobij monache, multis virtutibus, ac cęli favoribus clare. Qui incredibili parcitate cibi ac somni, alijsque carnis macerationibus securam, quamvis spinosam, tibi ad astra viam stravisti. *Sis & mihi dux vitæ per illam angustam viam ad cœlum: maximè verò tunc manum porrige, cùm præcipitia, id est peccandi occasiones occurrunt.* *Floruit anno 1161.*

B. HENRICE, monasterij, quod Vitæ Schola nuncupatur, Abbas, illuc ex sanctissima vitæ Religiosæ schola à Gymnasiarcha BERNARDO destinate: nec sinè vaticinio. Nam cùm tibi in Claravalle tyroni inter nonaginta sodales primo, dulcissima sua manu, frustum casei pro refectione apponeret; his verbis te suaviter affatus est: *Comede*, inquiens, *frater; grandis enim tibi restat via.* Cui oraculo fidem fecisti, quando in ultimam usque Daciam Cisterci- *Præfectus anñ. 1158.* *Vaticinium S. Bernardi.*

ſtercienſe Inſtitutum intuliſti, ubi vix aliqua Chriſtiani nominis notitia inveniebatur. *Etiam mihi grandis reſtat via, ad regionem longinquam immenſæ æternitatis: in qua vel in uno ultimo vitæ puncto, error eſt nunquam emendabilis. Tam immane periculum ut ſecurè ſuperem; erudi me in vitæ ſchola: doce me ſcientiam ſanctorum, quæ in hoc uno conſiſtit, ut diſcam piè vivere, & ſanctè mori.*

Scientia ſanctorum

S. BERNARDUS, ſer. 42. de divers.

O regio ſublimis, plena divitiarum! De valle lachrymarum ſuſpiramus ad te: ubi ſapientia ſinè ignorantia: memoria ſinè oblivione: intellectus ſinè errore: ratio ſinè obſcuritate ſplendebit.

Felicitas patriæ cęleſtis

12 *Februarij. Pridie Idus.*

B. NICOLAE, qui in Gemblacenſi aſceterio ſub D. Benedicti Regula nigri coloris habitum, ſed cor virtutũ nitore candidum geſtabas. Deſiderio autem perfectiſſimi utrimque candoris, albam cucullam in Villario induens, novum amictús decorem, novo ſanctitatis augmento exornaſti. *Doce me*

Circa annum 1220.

me relicto malarum consuetudinum tetro habitu induere quotidie novum, & Cistercio congenitum, morum candorem: atque ita exuto veteri homine ex misero exule fiam candidatus cœli. Candor vitæ.

Venerabilis Mater GILDA, Priorissa de Pennebeke: quæ per multos labores & adversitates ad culmen perfectionis provecta, monasterium tuum Cisterciensium ritibus informatum, in magna sanctitate gubernasti; non quidem ut Abbatissa; hunc enim titulum humilis ancilla Christi recusabas; sed instar Marthæ solicita, tuis sororibus necessaria providebas; ut illæ tantò expeditiùs Divino obsequio insisterent. Hac tamen denique curâ in B. Gertrudem translatâ, te ad nuptias Sponsi, jam soli tibi vacans, præparasti. *Iter cœli, quamvis uno momento mors absolvat, longum tamen est; & ad metam pertingere impossibile, nisi semper progredienti. Fac, ut æternæ felicitatis bravium ob oculos ponens, me identidem ad laborem exhorter Apostolico illo stimulo: Sic currite, ut comprehendatis.* *Obijt anno 1202.* Progrediendũ in via salutis.

S. BERNARDUS, *epist. 253.*

Indefessum proficiendi studium, & jugis conatus ad perfectionem, perfectio repu-

reputatur. Quòd si studere perfectioni, esse perfectum est; profectò nolle proficere, deficere est.

(✻)(✻)§(✻)§(✻)§(✻)(✻)

13 *Februarij. Idibus.*

Obijt anno 1144.

B. STEPHANE, illustris gloria, inprimis patriæ tuæ Catalauni; à quo nobilissimi stemmatis ortum traxisti: Inde Claravallis; ubi magnas excelsi animi tui dotes sanctus Parens BERNARDUS, pro suo more, produxit ad fastigium perfectionis: Deniq; urbis Prænestinæ; cui te Episcopum Cardinalem dedit Innocentius II. Cæterùm tanta florebas apud eundem Pontificem, & geminos successores gratia; ut ipsemet Pontificum Regúmq; Magister, plures causas prudentiæ tuæ commiserit, apud Christi Vicarium tua commendatione promovendas. Verùm in tanto honorum splendore, triumphum duxit una paupertas, nihil penès te divitiarum inveniens, præter virtutes: quas veluti Roma in te cum admiratione venerabatur; ita cœlum sua tandem felicioris gloriæ Purpura donavit. *Indue me sancti pudoris purpura: qua erubescam vel levi cogitatione admittere*

Cardinalis renuncia tur.

pauper tatem colit.

mittere aliquid, de quo coram oculis Divinæ maiestatis mihi sit erubescendum.

B. BERNARDE de Escobar, Abbas monasterij Montis Sion in Hispania: qui Dono linguarum, præcipuè autem Hebrææ & Græcæ, aliarúmque scientiarum peritiâ clarus; sed Religione & morum honestate clarior; Visionibus etiam cœlestibus illustratus, quàm felici fine decesseris, cuidam sodali tuo in vivis intimè amato notum fecisti; dum eundem ad beatitudinis tuæ consortium, lætissimo utrimque nuncio, paucis post obitum tuum mensibus vocasti. *Geminum linguæ donum à te mihi cœlitùs impetrari obsecro: alterum, quo illa semper in oratione cum corde & pijs cogitationibus consentiat: alterum, quo à vero, honesto, & utili nunquam dissentiat. Digna erit, quæ tecum in cœlo Deum æternùm laudet, si his donis ornetur.*

Obijt anno 1606.

Clarus linguarũ dono

Visus à morte gloriosus.

Duo dona linguæ.

B. FRANCISCA: quæ in Vilerienſi monasterio tanta excelluisti in juvenilibus adhuc annis cęlestis prudentiæ abundantia; ut in Coadjutricem Abbatissæ assumpta, sanctissimæ aliquando gubernationis spem feceris. Sed non exspectata regiminis successione, plena virtutum omnium decoramentis, ad regnum cœlorum properasti; sanctitatis tuæ testimonium inscriben-

Obijt anno 1622.

ſcribentibus ſepulchro tuo prodigijs. *Tu ad nuptias Agni Immaculati ingreſſura, nec inornata, nec vacua, verè prudens virgo comparuiſti. Utrimque egenum me, ô felix Chriſti ſponſa, utrimque adjuva. Quanti periculi ſit, ſinè veſte nuptiali ambire conſeſſum in illa beatitudinis æternæ cœna; exemplo ſatis terribili eſt miſer ille Evangelicus conviva, licèt compulſus intrare, ejectus tamen in tenebras extremas.*

Veſtis nuptialis.

S. BERNARDUS, ſer. 28. de divers.

Quis ille pudor erit, quæve confuſio, poſt tanta beneficia tam tepidos, tam imperfectos, tam vacuos apparere ante faciem Dei noſtri? Fugiebat Adam, ut abſconderetur ab eo, poſt unius utiq; pomi vetiti guſtum. Quid nos poſt tanta flagitia, poſt tanta facinora præſumemus?

Pudenda res, tepor in via perfectionis.

(✻)(✻)§(✻)§(✻)§(✻)(✻)

14. *Februarij.* 16 *Cal. Martij.*

Circa annum 1300.

B. VITALIS, cœnobii ad S. Sulpitium in Sabaudia Converſe devotionis ferventiſſimæ: in quo humilitas, charitas, & pietas tam ſuavi lumine refulgebant; ut earundem virtutum exem-

exemplar, quasi specialiter à D[illegible]-lectum, ac hominibus ad imitationem propositum esse videreris. Mortuus denique in senectute summa, crebris ad tumulum miraculis innotuit, quem gloriæ gradum fueris apud superos consecutus. *Impetra mihi à Deo, qui est vita corporis & animæ meæ, spiritum verè vitalem: ut in hac miseriis & mortibus plena lachrymarum valle vivam absque morte peccati; mors verò corporis sit mihi ingressus ad vitam beatam.* Spiritus vitalis.

B. WULFRIDE: qui in ipso juventutis flore candidis Cistercij floribus in Strata Florida insertus, sanctimoniæ odorem spirabas, quem non homines tantùm, sed vel maximè Angeli amabant; quos sæpe purissimi oculi tui merebantur conspicere. Attrahebas præterea cœlestes illos spiritus tuarum precum magnete: cujus tanta vis erat; ut sub publica Psalmodia Seraphinus ad te in splendore lucis amplissimę descenderit, & carbonem candentem ex allato thuribulo in os tuum immiserit. Cujus calorem subsequens triduum manifestavit; quo extra mortales sensus abreptus, continua felicitate cœli delicijs jacebas immersus. At veluti cœli gaudium eras; ita terror dæmonum: quorum occulta erga alios ma- *Vixit circa annum 1180.* *Angelis familiaris:*

machinamenta divinitùs cognoscens, salubris consilij & orationum armis enervabas. *Cæca præsumptio est, sinè orationis clypeo polliceri sibi de hoste maligno victoriam. Sed eum ferreum esse oportet; id est perseverantem: & prætereà igneum amore Divino, ac devotionis fervore. Hunc tu clypeum, quo tot hostium cuneos penetrasti securus, insere brachio meo; tum maximè, cùm decretoriè illâ postremâ horâ erit pugnandum.*

Orationis clypeus.

S. BERNARDUS, *serm. 9. in Cant.*

Quibus studium est, orare frequenter; experti sunt, quod dico. Sæpe corde tepido & arido accedimus, ad altare orationi incumbimus. Persistentibus autem repentè infunditur gratia; pinguescit pectus; replet viscera inundatio pietatis.

Orandum perseveranter.

(❋)(❋)§(❋) § (❋)§(❋)(❋)

15 Februarij. 15 Cal. Martij.

Vixit circa annum 1203.

B. BERTRADIS: quæ sacro virginitatis velo secundùm ritus Cisterciensis ornata, angustis parietibus inclusisti innocentiam, sed non famam, quæ virtutum tuarum meritas laudes pet

per Westphaliam dilatavit. Cùm tamen circa vitæ sanctioris initia, nondum satìs radicata virtus, incautiùs ageret; insidijs maligni spiritûs se exposuit; qui se in Angelum lucis transformans, diu tibi illusit; solitus in mentito splendore per apertam fenestram cellulæ tuæ illabi, ac de futuris rerum eventibus edocere. Non latuerunt hæ præstigiæ sanctum quendam eremi incolam: is tibi nunciavit; ut fenestræ illi ceram, sacerdotis verbis sacratam, in formam crucis affigeres: quo experimento te fore erudiendam, quali vate hactenus usa fueris. Nec successu caruit consilium: consueto enim luminis ludibrio advolans veterator, extra fores hæsit, minaciter imperans, ut ceram amoveres: sed tu rectiùs illum ad suas Orci tenebras abire jussisti. Hac discussa caligine sincera succedens lux, frequenter cellam in cœlum mutavit; dum tota beatarum mentium agmina ad te penè quotidie descenderunt: à quibus tandem ex solitudinis tuæ angustijs ad amplissimas siderum mansiones fuisti evocata. *Non habitat in solitudine, cujus cor perpetuâ Dei præsentiâ fruitur; è cujus memoria nunquam discedit Angelus Tutelaris, nullo momento clientem suum solum relinquens. Alia est*

Dæmon induit angelũ lucis:

deprehensus explodi tur, & fugatur.

Sol' nõ est, qui cum Deo est.

solitudo, quam tuis precibus mihi à Deo postulo impetrari: ut nimirum nullæ mihi obstrepant turbæ vanarum, inutilium, & cælo inndignarum cogitationum, quæ suo tumultu pia desideria perturbant.

S. BERNARDUS, ser. 1. de diversis.

Solitudo superborum.

Erraverunt in solitudine. [*psal.* 106.] *Solitudo hæc superborum est; quia solos se reputant, solos appetunt reputari. Literatus est; odit socium. Astutus in negotijs sæcularibus: neminem vellet sibi similem inveniri. Pecuniosus est: si ditescere viderit alterum, cruciatur. Fortis, aut formosus: da ei parem, & tabescet. Errat in solitudine sua.*

(✻)(✻)(✻)§(✻)(✻)✻)(✻)

16 *Februarij*, 14 *Cal. Mart.*

Floruit circa annum 1209.

B. SIFFRIDE, Heisterbacensis monache: qui tam celebris fuisti prophetiæ spiritu, ut vix te alio nomine vulgus appellaret, quàm Prophetæ. Ut Deipara Mater tuæ erga se pietati responderet, ac flammas amoris augeret, se tibi non rarò spectandam dedit. Ordinibus initiatus, inter Missæ celebrati-

brationem in cœlum raptus, ea vidisti, quæ effari te humanâ linguâ non posse, fatebaris. Tandem in venerabili senectute migrâsti ad illa gaudia, quorum notitiam ex frequenti prægustu hauseras. *Commenda me miserum peccatorem Refugio miserorum omnium Mariæ: ut quamvis oculi mei, vitijs corrupti, non sint digni, illam in hac lachrymarum valle spectare: illius tamẽ auxilio perpurgati, non excludantur à conspectu ejus in cœlo gloriæ.* Mariæ patrociniũ.

B JOANNES: de cujus satis amplum præconium est, dicere, te ex alveario BERNARDI prodijsse: presertim cùm ille te arctissimo dilectionis vinculo sibi constrinxerit. Ab eodem præpositus monasterio Casæmarij, opere & verbo demonstravisti, à quo acceperis regendi præcepta. Cùmque totum te tuorum commodis impendere videreris; vix tamen unquam à cœlestium speculatione separabaris; divino lumine multa arcana tibi manifestante. Ex quorũ numero fuit illa epistola consolatoria; quam à te mellifluus parens accepit; dum per omnem Europam, sinistri successûs ergo in expeditione Jerosolymitana, ab imperitis innocentissima ejus fama proscinderetur. Ibi sub filiali confidentia eidem *Floruit circa annum 1149.* *E cœlo arcana cognoscit.*

dem aperuisti: quòd instruentibus te per visum; Ecclesię Tutelaribus Patronis, Petro & Paulo, certum esse cognoveris: militarem contra infideles apparatum, ex insperata tot copiarum internecione, infelicem appellari judicio quidem humano, at non Divino: cęli militiam augente magna illa multitudine; è qua pars pleraque perijsset, nisi per calamitatum viam, in conatu & causa summæ pietatis, cœlestis Jerosolymæ muros, loco Palæstinæ, occupavissent. *Superna illa Civitas etiam mihi expugnanda proponitur. Sacramentum dixi supremo Duci Christo vixdum natus miles. Renovata est inde fides solennibus in Religione Votis. Tu munus in te recipe vigiliarum præfecti; nec permitte, ut remissè, aut somnolenter obeam stationes, à quarum vigilantia tota pendet, seu felix, seu dolenda æternitas.*

Judicia Divina, ab humanis longè diversa.

Vigilē esse decet militem.

S. BERNARDUS, ser. 6. de divers.

Si quando fortè per incuriam, & negligentiam nostram, transierit cogitatio inutilis etiam in affectum cordis: scientes, quoniam non macula est jam, sed plaga; tota festinatione ad auxilium spiritûs, qui adjuvat infirmitatem

Dei auxilium implorandū in tentatione

tem nostram, recurramus; clamantes illud de psalmo [40.] *Domine miserere; sana animam meam, quia peccavi tibi. Humanæ enim sunt tentationes istæ; nec ex toto caveri possunt, quamdiu in hoc corpore mortis peregrinamur à Domino.*

(✻)(✻)(✻)(✻)S(✻)(✻)(✻)

17 *Februarij.* 13 *Cal. Martij.*

B. GALDERICE, sanctissimi Patris BERNARDI Avuncule, in Christo filij; rursúmque auctoritate & ætate pater. Cùm enim illius, juvenis adhuc Abbatis, miracula patrandi potestas, tibi videretur aliquid sapere præsumptionis; fidenter à te increpitus, filium se exhibuit animi demissione. Sed eadem nocte (quasi reciprocus utriusque amor, filij patrísque vices alternatim obeundas partiretur) illius non paternam solùm, sed & medicam manum implorare coactus es, ad abstergendos acutissimos capitis dolores. Et ille quidem, postquam suavi joco pridiani prodigiorum interdicti mentionem fecit, non minore promptitudine opem, quàm priùs verba increpationis

Obijt anno 1124.

Bernardo interdicit prodigia:

quæ mox ab eo petit.

tionis tulit. Tu verò inter dura illa fundandæ Claravallis primordia, & deinceps incrementa, in laboribus impiger; egestatis extremæ patientissimus; omnísque perfectionis monasticæ studiosissimus fueras. Ac tandem cum Nepotis, Filij, Confratris, Patrísque dilectissimi dulcissima Benedictione, felicem agonem consummâsti: veri amoris genio etiam post fata superstite; qui te gloriosum frequenter ad BERNARDUM tuum è cœlis evocavit; eidem vel futuræ felicitatis prodromum; vel in afflictionibus consolatorem. *Increpa & me, licèt immensa dissimilitudine increpationibus indigentem: me scilicet tepidum, pigrum, ac mille imperfectionibus obsitum. Stimula me ad viam perfectionis non oscitanter currendam: ut tandem merear in vitæ meæ termino, qualem tibi impertivit, dulcissimæ illius manûs Benedictionem.*

Dura Claravallis initia.

S. Bernardo apparet gloriosus.

B. FROWINE: qui cùm primus Abbas ad condendum monasterium B. MARIÆ de Salem, Regio posthac titulo decorandum, mittereris ex Lucella: maximarum virtutum splendore excrevisti in lucem amplissimam: adeò ut tota superior Germania, præsertim Præsules & Magnates summa te in veneratione habuerint. Cúmque

Obijt anno 1165.

octo

octo supra viginti annos in laude dignissima præfectura, vir verè Apostolicus, transegisses; meritis & sanctitatis opinione clarissimus, ex corruptibili ad immortalem Jerusalem ascendisti. *Fac, pissime Præsul, ut in corde meo ædificentur muri Jerusalem; faciántque templum, in quo habitare non dedigneur ille, cuius deliciæ sunt, esse cum filijs hominum. Nulla dies abeat, quin ad hanc structuram aliquid boni operis adjiciam. Et ne demoliatur labores meos superbus ille Civitatis supernæ desertor; tu eos glutino Divini amoris compagina.*

Cor sit ten plũ S. Spiritus.

B. MENEGOLDE, S. Georgij in Germaniæ partibus Abbas: qui cùm intrepida zeli firmitate pro cõservãda Regulari observantia, & immunitate Ecclesiastica stares; à sceleratis impijssimè trucidatus, gloriosam Martyrij coronam obtinuisti. *Impetra mihi à Deo fervorem observandæ regularis disciplinę. Trucida in animo meo latentes, necdum satis mortificatos salutis meæ geminos hostes: Voluntatem propriam, & in Divinis torporem.*

Passus anno 1110.

S. BERNARDUS, *serm. 3. de Resur.*

Cesset voluntas propria, & infernus non erit... Grande malum voluntas

propria, quæ facit, ut bona tua, bona non sint.

18 *Februarij.* 12 *Cal. Mart.*

Obijt anno 1153.

B. ODO, BERNARDI inspiritu sobo-les: qui virtutum illius vestigijs tam feliciter inhæsisti; ut te in partem curarum assumptum, Subprioris officio fungi voluerit. Ad Sacerdotale ministerium promotus, quàm excelsa mentis puritate sacrificio assistere consueveris; ipsemet speciosus formâ præ filijs hominum ostendit; dum se specie pueruli brachijs tuis, tanquam alterius Simeonis, implicuit; & sublimi amoris privilegio admisit ad oscula oris sui Divini. Cùm autem amantissimi Parentis tui obitū imminere animadverteres; & anxia solicitudine illius præsentiam in extremæ luctæ præsidium optares: à DEO impetravisti, ut paucis ante illius decessum hebdomadis te febris occuparet; haberésque tuæ trepidationis consolatorem, imò & æternæ salutis vadem BERNARDUM. *Si tu tantæ innocentiæ, ac tantarum virtutum meritis dives, adeò potuisti in morte metuere; quid me misero fiet, tot criminum reo, tam*

Sacrificanti apparet Christus.

Salutis vadem habet S. Bernardum.

tam nudo & inani operibus pietatis? Nunc igitur te per illum charissimum tuum Patronum oro, obtestórque: ne deseras me, cùm anima mea in limine æternitatis trepidabit. Vadem habebo cœli Bernardum, si te exorante habuero illum in morte patronum.

S. Bernardi patrocinium

S. SYLVANE: qui vel ex solo in Matrē Virginem amore prodebas, te genuinum esse BERNARDI fœtum. Sed & ipsa pietatem tuam suis erga te favoribus accendit. Cùm enim gravi pectoris & capitis languore decumberes; Salus infirmorum sacratissimæ suę manus contactu te ab utroque dolore liberavit: clara voce (quam etiam vicini audierant) te adhortans; ut gratiam acceptam obsequiorum sedulitate studeas compensare. Inde totus in ejus venerationem effusus, dicere solebas: fieri omnino non posse; ut MARIÆ memoria ex corde, ac ore tuo vel unquam excideret. Nec te JESUM alibi dulciùs cogitare, quàm in MARIA. Quippe in seipso inaccessum præ reverentia: in Cruce miserandum; in Judicio formidandum repræsentari: at in sinu Matris diligendum; parvulum nempe dulcem, amabilem. Contigit, ut noctu ardentem cereum manu portans, coram ejusdem Pijssimæ Virgi-

Floruit anno 1154.

Sanatur à B. V.

amorē Jesu & Mariæ conjungit.

nis effigie brevem orationem persolvere proponeres: at amoris vehementia absorptus, tamdiu in contemplatione profunda hæsisti; donec omnem ceram absumpserit ignis; depasturus utique mollis candelabri materiam, nisi sacri amoris flamma te progigiosè sarvavisset illæsum. Erupit ex te cœlestis ille calor in alia quoq; prodigia. Nam jussus aliquando puerum, membris omnibus captum; è via publica sustollere, atque ad vicinas ædes portare: mox eundem habuisti exultantem in eundo comitem, cum lætissima receptæ sospitatis gratulatione. *Jaceo & ego in via perfectionis languidus. Tu gratiæ Divinæ brachijs me in pedes erige: fove membra semimortua peccatricis animæ meæ: adde illis vividam alacritatem; quæ me usque ad vitæ finem nunquam stare in currenda via mandatorum Dei, multo minùs retrocedere permittat.*

Cereus in illæsâ orãtis manu consumitur.

puerũ solo attactu sanat.

Alacritas in via Dei.

Passi anno 1195.

Sancti bis mille Martyres, Strenuissimi Milites de CALATRAVA: qui à Mahumetanis per insidias capti; & in teterrimos carceres detrusi; denique ob infractam in fide orthodoxa constantiam, diversis supplicijs interempti, Martyrij laureolam consecuti estis. *Transivistis per ignem & aquam; feliciter educti in refrigerium; in quo momentane-*

am pœnam coronat lætitia, totam singulis momentis æternitatem complectens. O si & ego æterna illa gaudia in animum meum modò frequenter admitterem: quàm facile, quàm jucundum foret, mercari tam levibus malis tanta bona! Memoria cęli.

S. BERNARDUS, *ser. 1. de divers.*

Guttatim pœna bibitur; liquando sumitur; per minutias transit. Nam in remuneratione torrens est voluptatis, & fluminis impetus; torrens inundans lætitiæ; flumen gloriæ, & flumen pacis. Brevis pœna, longũ gaudiũ.

(✲)(✲)(✲)(✲)§(✲)(✲)(✲)

19 *Februarij.* 11 *Cal. Mart,*

S. BONIFACI, Episcope Lausannensis: qui in mortalem hanc lucẽ, more magnis luminaribus consueto, non sine Vaticinij prodromo, Bruxellis in Brabantia, prodijsti: dum Matri tuæ de imminente partu solicitæ, viri species, Angelico vultu venerabilis oblata, prædixit: enixuram filium, cujus eruditio & sanctitas, multis admirationi futura sit, & saluti. Adhuc inter fascias adeò jam flosculo puritatis ca- *Obijt circa annum* 1260. *Vaticinio prę-vio nascitur.*

Mira futuræ puritatis indicia.

vebas; ut ne matris quidem, aut nutricis basia patienter ferres: quin illa mox velut toxicum, manu abstergeres. Annos pueriles inter literarum elemẽta tam innocenter, quàm feliciter percurristi: affabilitate morum, ingenij promptitudine, sed maximè pietatis studio, sodales tuos longè antegressus. Pari celeritate per gradus altiorum disciplinarum pervolans, Lauream, & publicum docendi munus acceptare, quantumcunque renitens, coactus es. Fluebant ab ore tuo scientię tanta suavitate sermonis; ut & Parisijs, & Coloniæ in admiratione esses & amore: donec te ad altiorem cathedram Ecclesia Lausannensis (licèt nihil minus cogitantem) vocaverit. E studiorum nempe palæstra migrabas, ad Patientiæ gymnasium. Cujus uberem sementem præbuit Teutonicus ille Nero, Fridericus Imperator: à cujus immani tyrannide cùm oves tuas, tanquam Pastor bonus, imperterrito zelo defensares; totam furibundæ tempestatis procellam in te concitavisti. Nam sævissimus ille tortor te undique conquiri, & per extrema supplicia mandavit interimi. Jámque per insidias comprehensum ducebant ducenti milites; cùm subitò terrore cœlitùs siderati, absq; præda

Doctoris laurea invitus coronatur:

utì & Infulâ.

Capitur ab hæreticis, sed prodigiosè evadit.

dâ, cui inhiabāt, per fugā dilapsi sunt. Cùm verò corruptam Clericorum, in omnia vitiorum genera sinè pudore ruentium, vitam publica libertate coargueres: rursus illorum manus, jamjam necem illaturas, per prodigium effugisti; arrepto itinere ad commune Orbis asylum, Christi in terris Vicarium. A quo multis lacrymis missionem impetrâsti. Unum supererat: qua ratione reliquum vitæ transigeres. Id postquam Bonitati Divinæ anxiè commēdaveras; denique in patriam reverso, quædam notæ sanctimoniæ virgo, de monasterio Cameræ B. MARIÆ exposuit: se cœlitùs edoctam; quòd DEO rem gratissimam sis facturus, si Cistercienſem Ordinem ibidem profitereris. Cui oraculo sinè mora obsecutus; licèt ætas in senium vergeret, fervore tamē pietatis, & virtutum exercitio, perfectissimum quemque superabas. Vestis (quali à puero assueveras) erat setis equinis nodísque aspera. Cibus, qui vix mortem, nedum famem, arceret: corporis enim loco pascebas animum assidua oratione, & meditatione rerum cœlestium. Adurebant circa vitæ epilogum, membra validi æstus febriles; at animum vehementiùs desideria inuendi summum illud, & incompre-

Prodigiosè servatur in mortis periculis.

Cœlitùs jubetur amplecti Cisterciū.

Fervor eiusdē in senio.

hensibile Bonum. Cùm subito lumine triclinium resulsit, quod de se spargebat Virgo sole splendidior, gestans in Materno gremio ipsius solis Conditorem. In cujus amabilissimo vultu cùm aliquamdiu obstupefactus hæsisses; exclamâsti: *Si nihil ampliùs esset in Paradiso, nisi Facies ista benedicta; dignum esset, pati omnes tribulationes; ut possemus videre faciem tam gloriosam.* Crescens interea morbus, etiam usum membrorũ, paralysi succedente ademit: quibus tamen suus redibat vigor; dum quotidie sacrosanctum Deo sacrificium litabas. Quo tempore cernebantur Angeli tibi frequentes astare; & brachijs tuis manus supponere, quoties vel elevanda erant, vel extendenda. Vitæ scena ultima fuit spectanda denuo Gloriosa Virgo Deipara: quę post suavissima colloquia librum tibi porrexit legendum. In cujus paginis cùm nec vestigium alicujus scripturę te diceres invenire; subjunxit illa: Similem esse huic codici animam tuam: quorum ille velut à literis vacuus; sic ista sit ab omni peccati sorde omnino mundissima. Post hæc Evangelicam S. Joannis Historiam coram te statuens: *Hæc,* ajebas, *didici, & docui: in his vixi: in his credo, & spero: & desidero mori.* Mortem illustravere totidem

B. V. ægrum solatur

ei ostendit Filium.

Sacrificanti assistũt Angeli

Felix mortis prodromus.

tidem prodigia, quotquot ijs patrandis occasionem afflicti supplices dabāt. Quin etiam post multa tempora, cùm per bellorum injurias vix templi ruinæ superessent, corpus integrum indicio miraculorum inventum, in hodiernā usque diem in summa veneratione habetur. Unde ad mausoleum tuum hæ precum formulæ (quibus & ego nunc te veneror) visuntur. *Supplex te rogo, O Beate Bonifaci, & obtestor: dignetis ante conspectum Domini, mei miserrimi peccatoris recordari: ut tuis meritis, & precationibus, ab omnibus tum corporis tum animæ malis defendar & conservers; & in omni virtute & opere bono proficiam. In hora verò exitûs mei, adversùs inimicorum insidias velis mihi fideliter subvenire, & animam meam ad cœlestis Paradisi gaudia perducere.*

Miraculis à morte clarus

B. UDALRICE, Prime Cœnobiarcha insignis Monasterij Cæsariensis: qui novellam plantationem illam clarissimâ vitæ, ad omnium stuporem rigidæ innocentiâ, & sanctitate per totam Germaniam nota, ad Religionis, & rerum temporalium copiam provexisti: ac meritis plenus, post plusquam viginti præfecturæ annos, evolâsti ad sidera. *Mos est Divinæ Clementiæ, toties suam in nobis augere Gratiam, quoties*

Obijt anno 1154.

eidem

Augmentũ gratiæ DEI.

eidem strenuè cooperamur. Tu igitur, qui à principijs exiguis, laboriosa sedulitate, ad gradus summos pervenisti: doce me necessaria Divinæ gratiæ augmenta ex geminis illis fontibus haurire: qui non sunt alij, quàm gratiarum actio, & operatio boni assidua.

S. BERNARDUS, serm. 27. de divers.

Gratiarum actio meretur Gratiam.

Felix, qui ad singula dona gratiæ, redit ad eum, in quo est plenitudo gratiarum: cui dum nos pro acceptis non ingratos exhibemus, locum in nobis facimus gratiæ, ut majora adhuc accipere mereamur.

(✲)(✲)(✲)(✲)S(✲)(✲)(✲)

20 *Februarij.* 10 *Cal. Mart.*

Obijt anno 1179.

Puritati studet.

B. ISEMBARDE, Monache Hemmenrodensis: qui ut cœlestem illam, DEO & Angelis gratam, animi corporísque puritatem, in eo candore conservares, quem à Baptismo recepisti; gemino te prę̃sidio contra hostium insultus armásti; sensuum nempe exteriorum diligenti custodiâ; & vigilantiâ in oratione. Et illam quidem juvabat Divinæ majestatis, memoriam tuam nuspiam deserens, præsentia: hanc

ve-

verò ejusdem Summi Boni intensissimus amor, qui preces tuas Seraphico quodam igne inflammabat. Dum sacræsupellectilis curam gerebas; ipsæ Aræ, Templi parietes, & ornamenta ad cultum Divinum spectantia, animi tui munditiem ob oculos ponebant. Sed & Horologij (cujus directio tuum, velut Sacristæ, erat officium) horarius index, per tuam solicitudinem, non minùs cum solis cursu, quàm cor tuũ cum Divinæ Voluntatis amussi, perpetuò conveniebat. Tandem senio, gravíque morbo, vitæ mortalis filum abrumpente, postrema nocte quater in extasim raptus, ac denuo tibi ad multorum solatium restitutus, admiranda quædam de Beatorum in cœlo felicitate referebas: maximè de splendore cucullæ pauperculæ, qua ibi Cistercienses, præ alijs sanctis, fulgeant.: quàm deinde sublimi solio honoretur humilitas: quàm porrò ineffabili luminis superni gloria emineat purus à mundi vanitate animus. Atque ut dictis fidem astrueres; plura præsentibus arcana detexisti, plura, suos eventus à Providentia DEI in futurum exspectantia. Finem sermoni fecit exoptata mors: quæ te instar placidi soporis occupans, illorum fortunatissimo cœtui

Diligẽtia in officio Sacristæ.

In extasim rapitur & mira refert.

te

te conjunxit, quem in ſpiritu paulò antè ſalutaveras. *Impertire mihi nunc tuam in rebus ſacris diligentiam: quæ me ſemper admoneat: Sancta eſſe ſanctè tractanda: neque ad illa unquam accedam; niſi puris manibus, mũdo corde, & fervida devotione.*

Diligẽtia in rebus ſacris.

Circa annum 1200. B. ULRICE: qui Heſelbergæ in Anglia parvæ cellæ, templo vicinę, inclusus, præſcriptam Ciſtercienſibus vivendi normam ad unguem obſervâſti; latere quidem. & omninò ignorari cupiens: at ex humilitatis umbra clariùs emicans ſanctimoniæ tuæ lux, per revelationes & miracula, te in hominũ notitiam, ac poſt fata in publicam venerationem produxit. *Impetra mihi vanæ gloriæ contemptum: ut humana de me judicia, qualiacunque demum illa ſint, nec quærens, nec formidans, actiones & intentiones meas, ad unum arbitrum, & cordis inſpectorem Deum referam.*

Uni ut placeas Deo curandũ.

Circa annum 1170. B. JOANNES, Converſe Villariensis: in cujus vita, velut quædam maores ſtellæ, ſpectabiles erant inprimis humilitas, qùa te minus nihilo reputabas: inde abnegatio tui ipſius, qua in te rigidus: charitas denique, qua erga omnes mitis & obſequioſus eras. *Orna etiam me hac pulchra trinitate virtutum, erit animæ meæ ornamentũ, quia trinum, ideo perfectum.*

S. Ber-

S. BERNARDUS, *lib. 3. de Consid.*

Spiritualis homo omne opus suum tri na consideratione præveniat. Primò an liceat: deinde an deceat: postremò an expediat.

Actionū regula.

(✻)(✻)§(✻)§(✻)§(✻)(✻)

21 *Februarij.* 9 *Cal. Mart.*

B. PETRE cognomento Tolosane; Claravallis monache: qui postqua aliquot annis vitam solitariam pane duntaxat de furfure aut siliquis cocto, crudísque herbis sustentâsses: amore in Mellifluum BERNARDUM, relictâ eremo, ad cœnobium te recepisti. Nec sinè cœlesti monitu. Videbaris enim tibi, subitò vocari ad DEI Judicis tribunal: coram quo cùm supplex te prostravisses; vocem sciscitantis audivisti, quid peteres? Nihil verò aliud, quàm æternam salutem petenti, responsum est, & mandatum: ut te ad Claramvallem conferas: ibi te id, quod postulaveras, certò obtenturum. Militiæ nimirum socijs egebas; ne te solum impetuosa maligni bella deprehenderent. Is quippe videns, animi tui firmitatem monstrosis larvarum terroribus expugnari

Floruit anno 1163.

Cœlitus ad Ordinem vocatur.

Tentatur à dæmone horribiliter:

gnari nequaquam posse; spurcissimos suos ignes tam vehementi in te suscitavit incendio; ut jamjam ferrum conquireres, quo mali radicem, etiam cum manifesto vitæ periculo, succinderes; cùm hactenus nec extremâ inedia, nec repetita in singulas propè horas flagella, tollendæ molestię prævalerent. Sed hanc in te tyrannidem mitiore remedio cœlum prævertit; misso per visum Angelo sub medici persona: qui imaginario quidem, non tamen doloris inani vulnere, totam pestem illam sanavit. Successere huic favori in dies alij: per quos ea, quæ in locis longè dissitis contigere, velut in cœlesti rerum futurarum diario legens, præsentibus narrabas. His, & suo pretio, & frequentiâ potius erat quotidianum prodigium; quo Sacrificans, post verba Consecrationis, nihil de Panis externa specie cernebas; nihil manus sibi contrectare videbantur, nisi ipsum DEUM, in forma blandientis puelli apparentem. Quem denique sinè specie intermedia intuiturus, in magna pietatis dulcedine purissimum spiritū emisisti. *Infinitis fraudibus ad perniciem nostram utitur serpens antiquus: quibus humana infirmitas succumbet millies, absque submisso de cælis robore. Atque hoc ipsum*

Sed ope cœlesti liberatur.

videt absentia

& Christum in Missa.

Cœli auxiliū pugnā-

ipsum est, quod per te à Deo, in opportunitatibus, in tribulatione, impetrari mihi, supplex efflagito. ti necessarium.

B. AGNES, Ordinis Cisterciensis Virgo Germana: cujus animam in magna gloria, & suavissima Angelorum musica, ad cœlos deferri, Beata soror tua Hildegundis conspexit. *Aperi in me interiorem Fidei oculum: ut sicut tu infinita Dei pulchritudine nunc beata æternùm frueris: ita ego per illuminati amoris flammas, animum meum à terrenis attollam ad cœlestia.* *Obijt anno* 1186. Fidei oculo Deus quærēd.

S. BERNARDUS, serm. 11. in Cant. DEUS animā satiat.

Ille, qui replet in bonis desiderium animæ; ipse rationi futurus est plenitudo lucis: ipse voluntati multitudo pacis: ipse memoriæ continuatio æternitatis. O veritas, charitas, æternitas!

(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)

22 Februarij. 8 Cal. Mart.

S. EDMUNDE: qui hodierna die cuidam monacho Pontiniacensi gloriosus apparuisti. Cúmque ille non sinè tristi querela scisciteretur: quanam ex causa tantus olim, in vita & morte, mira- *Anno* 1250.

miraculorum patrator, nunc cessante illa gratia, Pontiniacum tuum deseruceris. Cu manus tu s terrá oppletas ostendens, satìs clarè significâsti; qua ratione prodigiorum obex sit amovendus. Mox igitur effosso tumulo, corpus tuum ab omni corruptione illæsum repertum est: in qua gloriosa specie nostra hac ætate, inter plurima signa, perseverat. *Accurro & ego ad te; non pedum gressibus ad tumulum tuum, sed mentis affectu, votis & gemitu, ad cumulum meritorum tuorum. Non est abbreviata manus tua. Jam enim à terra omnino libera, extendi Divinæ virtute potest in omnem latè terrarum orbem. Illam opitulatricem invoco: tum maximè, cùm in extrema vitæ hora, ad subeundam frigidæ terræ foveam, gemens ac tremens urgebor.*

Ejus Corpus deceñio post obitu reperitur incorruptũ.

Patrociniũ in morte.

B. QUADRATE, Abbas Bonævallis: vir admodùm pręclarę & admirandæ virtutis: qui revelationibus & signis illustris, feliciter migrâsti è sæculo. *Impetra mihi a Deo Quaternas, saluti meæ necessarias virtutes: prudentiam in eligendo: justitiam in agendo: temperantiam in victu: fortitudinem in patiendo. Quas quintus indubiè favor excipiet, pietas in moriendo.*

Floruit anno 1147.

Virtutes cardinales.

S. Ber-

S. BERNARDUS, ser. 18. de divers.

Studeamus itaq; fratres mei, & humiles ad satisfaciendum his, qui habent aliquid adversùm nos; & ad remittendum his, qui offenderunt nos, faciles inveniri: quia non solùm mutua inter nos pacis conservatio constat in his duobus; sed ne ipsa quoq; Divina sinè his propitiatio poterit obtineri.

Duo pacis conservandæ remedia.

(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)(✲)

23 Februarij. 7 Cal. Mart.

B. CÆSARI, Prior Villariensis: vir adeò indefessi in obsequio Divino, & regulari disciplina fervoris: ut ad canos usque nulla te infirmitas (quas tamen haud infrequētes afferebat victûs austeritas) ad levissimam relaxationē permoveret. Frontis, mutari nescia, serenitas, veluti erat innocentis, ita in DEO semper jubilantis animi indicium. Testabatur id denique ipsa mors; dum inter hæc lætissima verba vivere desijsti: *Cantabo cum cantantibus, psallā cum psallentibus: laudabo eum, qui creavit me: dulcedo ex ore ejus mel & lac.* Ac ut

Vixit circa annum 1190.

Hilaris vivit, & moritur.

ut lætitiæ tuæ consortes etiam in terra haberes; cuidam Monacho per visum vel solo apparatu amictûs ostendisti, quàm nihil triste in altero orbe experiaris. *Doce me nunc in hac terra, à veris, solidisque gaudijs heu! nimis aliena, attentè, hilariter, & devotè cantare canticũ Deo Creatori meo; eúmque die & nocte ex totis viribus laudare: ut non solùm moriens, sed deinceps verè vivere incipiens, psallam cum psallentibus sanctorum jubilantium choris.*

Desiderium laudãdi Deum.

Circa annum 1300.

B. ELEONORA, monasterij de Castris in Hispania DEO sacrata virgo: quæ præter alia complura virtutum insignia, erga SS. Evcharistiæ Sacramentum ardentissimo amore flagrabas. Cùmque de hoc mundo migratura, ob gutturis tumorem amissâ loquelâ, sacrosanctum Viaticum recipere non valeres: ad DEUM tota mentis devotione conversa; & loquendi facultatem recuperâsti, & vivifico Angelorum cibo refecta, in sanctarum Virginum spectabili è cœlo præsentia, ad Sponsi Divini thalamum conscendisti. Ad demortuæ porrò corpus vigilias egisse cœlum, cerei demonstraverunt: qui integro die ibidem ardentes, non tantùm nihil decreverunt; sed quinta ponderis parte aucti esse reperti sunt.

Colit eximiè SS. Evcharistiam.

Mirum post mortem prodigium.

Da, ut hoc immensi pretij mysterium, eo amoris affectu venerer, quo dignum est. In fine autem exilij mei, amove ab anima & corpore meo morbos, quibus impediri posse à digna susceptione cœlestis pabuli. SS. Viaticum.

S. BERNARDUS, Tr. de dilig. Deo.

Amans Deum anima, aliud præter Deum, sui amoris præmium non admittit. Aut si aliud requirit: illud, non Deum, diligit. Amor DEI.

(✻)(✻)(✻)(✻)o(✻)(✻)(✻)

24. Februarij. 6 Cal. Mart.

B. DESIDERI, Claravallis Converse: qui in illo summæ pietatis gymnasio, sub mellifluo BERNARDI magisterio, præcipuè ab eo amorem in Deiparentem, velut lac, suxisti: cui licèt quotidie cultum pro viribus ferventissimum exhiberes; acuebant tament præ alijs devotionem tuam dies, eidem solenni ritu festivi. Contigit verò aliquando, ut per obedientiam non intra Ecclesiæ parietes, sed in agro apud ovium greges, ipso Virginis ad sidera Assumptæ pervigilio, morari cogereris. Audito igitur campanarum signo, quo Monachi ad psallendum

Circa annum 1129.

In Mariam devotus.

convocabantur, oculis, animóque in cœlum elevatis: consuetum primò orationum pensum persolvisti: inde ne reliquum noctis exercitio pietatis careret; cùm nihil precum tua tibi simplicitas suggereret aliud, præter salutationem Angelicam; eandem toties novo semper devotionis conatu repetebas, donec aurora illuxerit. Finitis in Claravalle rebus divinis, cùm sanctissimus Abbas BERNARDUS more solito in Conventu peroraret; disertis verbis testatus est, te (cujus devotionem in spiritu cognoverat) simplicissima tua pietate plus coram DEO consecutum esse meriti, quàm omnes reliqui, quantumcunque sublimi contemplatione. Hoc porrò amoris in Virginem Deiparam affectu obtinuisti, ut tibi morituro, unà cum dilecto suo BERNARDO, assistens, viam ad cœlos egredienti animæ præiverit. *Ora Cœlitum Reginam; ut cùm ipsa unica post Jesum mea spes sit, & ara salutis; terribilem illam mortis horã, per gratiæ suæ præsentiam, reddat mihi facilem, & felicem.*

Devotio in B. V. simplex,

sed magni apud Deum meriti,

& ingens in morte solatiũ.

Mariæ patrocinium in morte.

B. ARNOLDE, humilis Converse Strombergensis cœnobij: qui ut beneficia à sancto Hero tuo Waltero de Birbach accepta, grato animo pro viribus compensares; tam in sæculo degens

Circa annum 1216.

sum-

ſumma fide ſerviebas, quàm in mundi contemptu, & ſuſceptione habitûs monaſtici adhæſiſti: magnarum denique ejus virtutum æmulator, nec in orbe altero ab illo ſeparatus es. *Non poſtulat à nobis, liberaliſſimus Univerſi Dominus, pro infinita beneficiorum in nos effuſorum copia, niſi rem ſanè facillimam, gratiarum actionem: quam inſuper remuneraturum ſe præmijs in cœlo æternis promittit. Diſcam igitur tuo exemplo ſemper eſſe gratus tanto benefactori, ac ſinè intermiſſione cum Pſalte dicere: Semper laus ejus in ore meo.* Gratiarum actio.

S. BERNARDUS, ſerm. 27. de divers.

Omnino ſola nos à profectu converſationis impedit ingratitudo noſtra: dum quodammodo amiſſum reputans dator, quod ingratus accepit; cavet ſibi de cætero; ne tanto plus amitteret, quanto plura tribuat ingrato. Ingratitudo.

(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)

25 *Februarij.* 5 *Cal. Mart.*

B. BARTHOLOMÆE Conillæe, in Hiſpania Populetani Monaſterij Abbas: qui cùm in aula Regis Hiſpaniarum *Obiit anno 1458.*

arum Alphonsi floreres inter paucos; utpote ob præstantissimam eruditionem, Medici Regij titulo clarus. Mundi tamen fastum generoso pede conculcans, monachum in Populeto induisti. Atque ut opere demonstrares, te non impetu, sed altiori consilio abjecisse, quidquid animi demissioni non serviret; cùm te communia tuorum suffragia; quin & Regis, Reginæque voluntas, ad clavum monasterij vocarent, minimè consensisti; donec ad eorundem petitionem Eugenius IV. te sua authoritate compulerit. Orandi studio ita eras addictus, ut quotidie extra consuetas S. Ordinis preces, Psalmos Davidis omnes ex integro recitares. Cæterùm te Medicum cuidam mortuo, non ex Hyppocratis, sed ex Christi schola, exhibuisti; cui vitam solo precum remedio reddidisti. Authoritas denique tanti ponderis fuit; ut de regni statu nulla consilia Rex probaret, quæ tu non dictâsses, aut firmâsse consensu. Nec quidquam magis doluit, quàm cùm sui maximam partem te ad superos rapto, se amisisse questus est. *Doce me omnia consilia, cogitationes & desideria mea, ad trutinam prudentiæ revocare; & conferre illa cum Divina Voluntate, cum Vocationis, & statûs mei ratione*

Mundi favores contemnit:

& honores.

Mortuum suscitat.

Ponderatio consiliorum

tione. Ac si ex omni parte bona invenero, viriliter exequi: sin minùs: magnanimiter rejicere.

B. MECHTHILDIS, Abbatissa monasterij Fuesenik in Germaniæ partibus: quam cùm parentes opulenti ad matrimonium destinâssent; eámque ob causam mundo muliebri, adhuc parvulam, pretiosè ornâssent: tu matri non infantiliter dicere solebas: etsi te tótam auro obduceret, non tamen à Christo, quem unum in sponsum e legeris, aversuram. Importunis tandem precibus potestatem extorsisti, ad monasterium transeundi: ubi tam industriam te moniales, non minùs in via perfectionis, quàm gerendis rebus externis, invenerunt: ut paucis post emissa vota annis, te in Matrem cooptaverint: magno quidem & suo & aliorum fructu; quos virtutum tuarum admirabili fragrantiâ, ad vitæ religiosæ amorem traxisti. Ita aucto insigniter virginum DEO sacratarum numero, famâ sanctitatis & prudentiæ celeberrima migrâsti ad cœlestis Sponsi thalamum. *Copula animam meam Dilecto Sponso tuo, indissolubili veri amoris connubio: nec permitte me alienis amoribus implicari. Illi soli me totum impendam: illi soli adhæream: illi uniar æternùm.*

Vixit circa annum 1207.

Jam infans Christo se desponsat.

Plures è seculo trahit.

Christo soli adhærendum.

S. BERNARDUS, Tr. de vita solit.

Unitas spiritûs cum Deo, hominis, cor sursum habentis, proficientis in Deum Voluntatis est perfectio: cùm jam non solùm vult, quæ Deus vult; sed etiam non possit velle, nisi quæ Deus vult. Velle autem, quæ Deus vult: hoc jam est esse, quod Deus est: cui jam velle, & esse, id ipsum est.... Sic modo ineffabili, inexcogitabiliq;, fieri meretur homo Dei, non Deus; sed tamen quod Deus est ex natura, homo per gratiam.

Unio nostræ Voluntatis cũ Deo, ex homine Deum facit.

(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)

26 Februarij. 4 Cal. Mart.

Cõversus año 1154.

B. ANDREA, Claravallis monache: qui cùm adhuc Ecclesiæ Virdunensis Archidiaconus, sanctum Claravallis cœtum inviseres, te illorum precibus commendâsti. Quarum vim adeò celeriter persensisti: ut statim mutatus in alium, humiliter in eorundem consortium adscribi petieris. Obtentum verò religionis habitum cùm tibi, sæculi teneritatibus assueto, supra mo-

Precũ piarum efficacia.

modum deprehenderes gravem: jamjámque perseverandi animum deponderes; hortatu B. Roberti Abbatis triduo retentus, apposita ad mensam pisa, quæ nunquam sinè nausea sumere valebas, cœlesti sapore condita invenisti. Quo prodigio confirmatus, alacriter cœptum perfectionis iter prosecutus es. Eandem tibi dulcedinem exinde spirabant cruciatus spontanei, quibus carnem spiritui subigebas: sed multo magis oratio; à qua, tanquam à summis delicijs, ægerrimè avellebaris. Quin denique non aliter, quàm orantem mors ad æternas delicias transmisit. *Consperge jejunia mea gustu spiritualis dulcedinis. Doce me magis esse solicitum de ciborum delectu ad impinguandam animam, quàm ad corporis saginam. Quo spero futurum, ut tandem admittar ad cœnam magnam mensæ divinæ, in qua tu modò sinè satietate lætaris.*

In cibo cœlesti sapore sentit.

Cura de cibo animæ.

B. THEODERICE, in Novo Castro eximiæ sanctitatis monache: qui vocantem DEUM prompto animo secutus, ac vocationi tuæ per egregia pietatis opera respondens, post mortem Gunthero, amico tuo, adeptæ in cœlo gloriæ splendorem ostendisti. *Fac, ut vocem Dei, maximè ad amorem sui me tam suaviter invitantis non auribus*

Floruit circa annum 1200.

surdis audiam, sed promptè sequar. Superioribus deinde meis, velut vocis divinæ vicem agentibus, humiliter & sincerè obediam: atque ita merear in hora mortis vocari à Deo ad præmia obedientibus promissa.

Obedientia.

S. BERNARDUS, *ser. 3. de Circumc.*

Qualis debeat esse Obedientia.

Si tibi in ipsa obedientiæ via, aliqua fortassis dura & aspera occurrere possunt, accipias interdum præcepta nonnulla; quæ, licèt salubria sint, minùs tamen suavia videantur. Hæc si molestè incipias sustinere, si dijudicare Prælatum, si murmurare in corde: etiamsi exteriùs impleas, quod jubetur: non est hæc virtus Obedientiæ, sed velamentum malitiæ.

(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)(✻)

27 *Februarij.* 3 *Cal. Mart.*

Floruit anno 1192.

B. EMMANUEL, monasterij ad S. BERNARDUM in Frisia monache: qui adhuc juvenis in mundo famâ sanctitatis clarebas: quam suscepto Cisterciensi habitu, multo effecisti clariorem: præsertim quando miracula

cum

cum virtutibus tuis, & numero, & celebritate certabant. Unde ad sedem Episcopalem urbis Cremonensis evectus, pietate domestica monachum, publica Pontificem, quem etiam improbi venerabantur, egisti. Undequaque tandem clarissimus, ad recipiendam pro laboribus mercedem ex hac luce migrasti. *Cum ipso propemodum vitę exordio in vinea Domini fidelem operam navâsti: hinc meritò tam in hac, quàm in altera vita, plenam recepisti mercedem. Utinam ego vel nunc tandem ad laborem manus exsererem; & præteriti temporis, heu quàm malè impensi, jacturam resarcirem!*

Post laborem merces.

B. ROBERTE, Prior Archicœnobij Cisterciensis. qui ad S. Ordinem divina inspiratione vocatus, inter primos sacræ illius Eremi cultores honoraris: cùm æternam tui apud posteros memoriam conservent, tum candida vitæ innocentia, tum tolerantia durissimi laboris; tum denique sepulchri locus, inter gloriosos cineres primorum Patrum conspicuus. *Ora Deum, ut mihi & omnibus alijs Cistercij filijs, largiatur affluentiam heroici illius spiritûs, quo tu unà cum sanctis collaboratoribus, in sudore vultûs tui, ædificium Cisterciense, id est Arcem sanctitatis, Castrum inocentiæ, &*

Obijt anno 1104.

Unus ex fundatoribus Cistercij.

SS. Patrum spiritus primævus.

virtutum palestram, erexisti. Ut nos, qui superædificati sumus, per sanctæ charitatis compagem, & disciplinæ custodiam, structura nobilissimæ culmen ad sidera usque sustollamus.

S. BERNARDUS, *serm. 32. de divers.*

Index hominis interioris est exterior.

Minister Christi sic debet conversari, ut ex moribus exterioris hominis, qui videtur; existimetur compositio interioris animi, qui non videtur.

(✻)(✻)(✻)(✻)§(✻)(✻)(✻)

28 *Februarij. Pridie Cal. Mart.*

Vixit circ. ann. 1188.

B. HERBERTE: qui in Claravalle sacræ religionis imbutus rudimentis, ob singularis prudentiæ donum B. Henrico Abbati charus, Sacellani domestici honorem apud eundem habuisti. Eo autem ad sacram Purpuram promoto, tu Abbatiæ de Moris præfectus, tanta sagacitate, simul ac sanctitate, pauperem, ea tempestate, domum rexisti; ut inventum verè super pauca fidelem, te Clerus populúsque Sardiniæ in Episcopum elegerit. Atq; ibidem post plurima sanctitatis signa edita, finem vitæ mortalis, & æternæ initium fecisti. *Summum prudentiæ,*

&

& felicitatis humanæ fastigium tenet, qui novit, omnes actiones ad Voluntatis Divinæ beneplacitum disponere. Hac laude cùm tu mirè excellueris; effice, ut nusquam alia vitæ meæ regula locum inveniat. Vitę felicitas.

B. STEPHANE, Alvastræ in Suecia monache: qui ad petitionem Stenchilli Regis, & mandatum Agedarij Episcopi Bremensis, te in mediam Idololatræ gentis silvam magnanimiter immisisti. & post tolerata verbera, aliáque cruciamenta; post superata vitæ pericula; post patrata denique innumera miracula potiorē Suecię partem ab errore ad Christianam veritatem adduxisti. Ac in gloriosi laboris trophæum, Upsalæ (ubi primarium Dij Fanum habuerant) sedem Archiepiscopalem fixisti. *Toties idola mihi fabrico, quoties à Deo aversus in peccatum consentio. Averte à me hanc pestem, & maledictam impudentiam: & fac, ut exhorrescam, magis placere dæmoni, quàm Deo.* *Obijt anno 1185.* *Apostolus Suecię.*

S. BERNARDUS, ser. de S. Bened.

Sicut caro porcina, cùm comeditur, ita adhæret carni, ut jam sit una caro: sic transgressor præcepti Dominici, spurcos sibi sociat spiritus; & adhærendo eis, unus cum eis efficitur dæmon. Peccator fit unus cū dæmone dæmon.